

njim ne priskoči vlada s svojim uplivom na pomoč. Kaj nam je storiti? Ne bi bilo brez pomena, ako bi se obmejni Slovenci zjedini za skupno postopanje. Ne zanašajmo se na druge, vzemimo svojo rešitev sami v roke! Toda urno, da ne bo prepozno!

Šola in narodnost.

Z vsi upravičenostjo se v zadnjem času opozarja na-to, da se v naših ljudskih šolah vse premalo povdarja narodnost. Sicer bi ne bilo mogoče, da se večina slovenskih mladeničev in deklet ne zaveda svoje narodnosti. Učiteljem pač ni treba imeti pomislekov, ali naj budijo ali ne budijo narodni čut pri deci. Če je narodna zavednost slaba, nenravna, potem jo je treba povsod zatirati, pri odraslih in neodraslih. Če pa je narodna samozavest plemenita, nravno-dobra lastnost, potem jo sme učitelj vzbujati že tudi v šolski deci. Za to pa z narodnostjo le v ljudsko šolo in naše pritožbe o mlačnežih in odpadnikih bodo izginile.

Jezikovni zakon.

Ker Nemci vedno kričijo, da se morajo odstraniti jezikovne naredbe, hoče jih grof Thun res preklicati ter postaviti na njih mesto jezikovni zakon. Da desnica izve, kakšen je Thunov jezikovni zakon, se skliče koncem meseca maja izvrševalni odbor desnice na Dunaj, kateremu bo Thun predložil novi zakon. Jugoslovanski poslanci izvrševalnega odbora se bodo morali postaviti po robu, ako bi novi zakon veljal samo za Čehe ali ako bi ne bil pravičen jugoslov. zahtevam.

Združenje Slovencev s Hrvati.

Poslanec katoliško-narodne stranke na Kranjskem g. Povše je v deželnem zboru predlagal, da se uvede hrvaški jezik na srednjih šolah (reakah) kot obvezni učni jezik. Predlog se je sprejel. Hrvatski narodni krogi so vsled tega sklepa silno razveseljeni, kajti to jim je dokaz, da se Slovenci resno približujejo hrvaškemu narodu. Slovenci in Hrvati, ako se nočemo dati od nemških, madjarskih in italijanskih sosedov duševno in gmotno ugonobiti, moramo se združiti v močno, nepremagljivo jednoto.

Sv. oče in socialno vprašanje.

Kakor poroča »Linzer Volksbl.« je bil linski škof Dopellbauer dne 19. m. m. od papeža Leona sprejet v avdienci. Škof je bil spremljan od kanonika Helletsgruberja iz Linca in nekega mladega duhovnika iz Brik-sena, ki je sedaj kapelan pri Animi v Rimu. List poroča o tej avdienci sledeče: Ko je škof predstavil kapelana, je opomnil slednji,

tempel Božji onečastijo, mesto upostošijo in prebivalce pomorijo; a vendar si Jeruzalem zopet opomore; prvokrat ga reši hrabri Judež Makabejec, drugokrat pa junak Janez Hirkan.

Slednjič zgubi Jeruzalem celo svojo moč in ves pogum; to njegovo slabost pa z bistrim pogledom zapazi rimski orel in ga krepko zgrabi s svojimi kremplji; judovska dežela pride pod oblast mogočnih rimskih cesarjev. Sicer je še nosil Herod Veliki kraljevo krono in je mnogo storil za olepšanje mesta; tempel je bil ob Herodovem času lepši kakor Salomonov; toda isti kruti Herod onečastil je sv. mesto s paganskimi stavbami, z glediščem, amfiteatrom itd., ker je bil odvisen od Rimljanov; sicer pa je bil tudi sam, nekaj že po krvi, še bolj pa po mišljenju pagan; dokaz, da je bilo kraljevo žezlo že odvzeto Judovemu rodu in da torej odrešenik ni mogel več daleč biti.

Tako se je jeruzalemsko mesto ob Mesijevem prihodu zares lesketalo in bliščalo kakor nevesta, ki ovenčana in okinčana pričakuje ženina; pa ta krasota je bila navidezna in izposojena od nevernikov, a lepota Sijonske hčere morala bi biti znotrajna. Z neskončno ljubeznijo svojega Božjega srca hoče jo Jezus rešiti; milo in resno jo svari v templu, na ulicah in cestah, povsod in ob vsakem času oznanja svoj zveličavni nauk

da je bil on doma predsednik nekemu delavskemu društvu in da se bavi sedaj še s socialnimi študijami. Papež je rekel na to hitro in živahno »To je važna stvar dandanes«. In ko je kapelan obljubil, da hoče tudi nadalje delovati za velike socialne ideje svojega papeža, se je sveti oče naslonil nekoliko nazaj na svoj prestolni sedež in je rekel: »Da, trdne ideje so potrebne dandanes! Po vsem svetu gre silno gibanje in nujno je potrebno, da se tudi duhovniki temeljito bavijo s temi vprašanji, ako se hoče, da v teh viharjih zelo mnogo ljudi ne pride ob vero in v tabor socializma. Le nadaljuj pričeto delo!«

Dopisi.

Sv. Ema. Pretečeni petek je bil za nas žalosten dan. Od četrtega zjutraj do petka zvečer po noči je deževalo. Že v noči od četrtega do petka je prihrumela voda iz sosednjih bregov ter preplovila lepo in plodonosno Mestinjsko in Pristovsko polje. Ob hrvaški meji je izstopila Sotla, in veliki del Vonarskega polja je bil pod vodo. Čez dan je voda naraščala. Lani so donesli travniki slab pridelek. Seno je bilo večkrat poblateno, ko je še stalo, ko je bilo pokošeno, so ga izpirali vedni nalivi ter mu izsesali zadnjo redilno snov. Klaja je bila bolj morilna kakor redilna. Večkrat se je čula pritožba, da bole-hajo goveda in konji radi nezdrave piče. Letos se nam ne obeta nič boljšega. Komaj se je vzdignila trava nekoliko od tal, že pride blatna in težka voda, da jo prilepi na zemljo. Če se bo to pozneje ponavljalo, bo pridelek sena zopet deloma vničen. Ako pa naš kmet ne dobi od živinoreje potrebnih krajcarjev, jih nima od kod dobiti.

Vinogradi, nekaj ponos naših krajev, so že davno žrtva trtne uši. Novi nasadi se širijo le polagoma, ker primanjkuje denarja. Sadno drevje tudi ne rodi več samo ob sebi, kakor za časa naših očakov. O umni sadje-reji se poučiti naši ljudje dosedaj niso imeli priložnosti, razven tega jih motijo tudi pred-sodki naših očetov, zategadelj spi umno sadjerstvo. Na boljšem niso poljski pridelki. Vsled nizke lege obrodé le v osušnih letinah in donašajo čez domačo potrebo, v mokrih letinah niti ne zadostujejo. Tako je pri nas v deževnem letu združeno vse, kar ugonobljuje kmeta. Lahko si je misliti, kako nas je razveselila novica v »Slovenskem Gospodarju« v zadnji številki, da se je posre-čilo neutrudnemu poslancu g. Žičkarju deželni zbor tako daleč pripraviti, da se je pričelo posvetovanje, kako bi se popravila struga

Sotli in njenim pritokom. Veselje je bilo toliko večje, ker jo je prinesel ravno ob času, ko se je voda najbolj širila.

Sv. Ana na Krembergu. (Bralno društvo.) Obmejni Slovenci smo, in zato nam preti nevarnost od zunaj in znotraj, da se izneverimo materinem jeziku in slovensko-narodnemu mišljenju. Od zunaj posebno pritiskajo na nas ter nam vsiljujejo svojo nemščino različni uradi kakor c. kr. glav. v Radgoni, c. kr. okrajno sodišče in davčni urad v Cmureku. To lahko dokažemo vsaki dan z dejstvi. Danes le vprašamo, od kod imajo uradi pravico, zahtevati od Slovencev nemške vloge? Kdo dovoljuje c. kr. uradniku, da sme šmešiti nam od presv. cesarja zajamčeno pravico, po kateri sme Slovenec za svojo osebo in uradno dopisovati uradom v prirojenem mu slovenskem jeziku?

Pa tudi od znotraj, t. j. od nas samih prihaja nevarnost, da se sčasoma spačimo. Res je, da prihaja pritisk v prvi vrsti od nemške meje, da se na pr. vlagajo od jedne slovenske občine samo nemške vloge, ker tako zahteva načelnik dotičnega glavarstva; res je jedna občina polunemška, ker prav na nemški meji, oziroma so zakoni glede narodnosti mešani, tako da je on trd Nemeec, ona pa dobra Slovenka — vendar pa ne moremo prikriti, da živimo v znamenju in v času narodne brezbržnosti in zaspanosti, da se prav nič ne brigamo za svoj slovenski narod in jezik, ali pa da vsak vleče na svojo stran kakor boljše kaže. Posebno moramo grajati da tudi oni, ki stoje na krmilu občin, ne čutijo potrebe, uradovati izključno slovenski, akoravno se njim to ne zabranjuje n. pr. od mariborskega glavarstva, kateremu pripada največji del Sv. Ane. Niti slovenskih pečatov še nimajo. Toda tudi o tem danes dovolj. Dal Bog, da bi se kmalu vse naše občine vzdramile, ter prosile jednako Šavniški za slov. nadsodišče, za slovensko vseučilišče in za slovensko izklicevanje železniških postaj na Slovenskem. Ne pozabimo tudi napisati na pečata pošte »St. Anna am Kriechenberg«.

Ker se torej hoče tukajšnjega slovenskega življa gnjiloba od zunaj in znotraj lotiti, je nedvomljivo umestno, da celo potrebno nekaj ukreniti, da se naše ljudstvo in njega potomci narodno ne zgubijo in ne uničijo na veliko žalost matere Slovenije. Ledino bo treba orati, torej začnimo z bralnim društvom, kojega ustanovitev je vis. c. kr. namestništvo v Gradcu dovolilo z odlokom dne 10. aprila 1899 se sedežem pri Sv. Ani na Krembergu. Da je to bralno društvo res potrebno, kaže že to, da hodi odrasla mladina po knjige v šolo in farovž, koje prebira v prostih urah.

in dela čudeže; kolikokrat je hotel njene otroke zbrati in varovati, kakor kvoklja zbira piške pod svojimi peruti, pa ni hotela. Nazadnje mu ne preostaja ničesar drugega, kakor da se razjoče nad njo in ji naznani gotovo pogubo; pa še zdaj ostane otrpna, neverna; sama si izreče smrtno obsodbo in jo podpiše s krvjo Mesijevo.

Gorje Jeruzalemu, nad katerim se začnjenja maščevati prelita kri sv. prerokov in kri Zveličarjeva! Kristjani zapuščajo mesto, angeli Božji zapuščajo tempel. Vojskovodja Tit se bliža, da kaznuje po volji Božji nesrečno mesto. Svojega odrešenika je križalo; glej, zato pa stoji okoli mesta sto in sto križev, na katere pribijajo rimski vojaki iz mesta pobegle jude. Nedolžno kri je prelilo; glej, kri njegovih otrok teče potokoma. Kruha življenja ni hotelo vsprejeti; zato mu Bog ne da vsakdanjega kruha, in česar ne usmrti meč, umori lakota; neka mati zakolje svojega lastnega otroka, da si glad potolaži. Tempel je onečastilo; glej gorečo bakljo, ki je priletela na tempeljsko streho; ogenj se vname in pokonča svetišče z vsemi ljudmi vred, ki so se v njem poskrili: Jeruzalema ni več in kamen ni ostal na kamenu! Izrael ni več ljudstvo Božje; zavržen je in raztrošen po celem svetu, naj povsod pričuje, da je sodba Božja pravična in kazen njegova huda; živi

le, da včasih kaznuje izvoljeno ljudstvo N. Z. t. j. kristjane, kedar namreč hočejo Izraelce posnemati v nezvestobi do Boga in v neveri.

Ubogo mesto! V prah poteptano in pomandrano — a vendar še ne mrtvo, še ne dovolj bičano in kaznovano in še ne spravljeno z Bogom. Kristjani naselijo se sicer na tvojih razvalinah in stavijo oltarje in cerkve, a ne morejo te celo pokristjaniti; ker za Rimljani pridejo Perzi, za Perzi pa Muhamedani, vsi poslani od previdnosti Božje, da te v enomer bičajo. A zadnje leto 11. stoletja se vendarle zdi, da se je približalo odrešenje, ker ti pridejo križarji iz Evrope na pomoč; sv. križ se zasveti na tvojem zidovju; krščansko mesto si, — pa žal le za malo časa, le za trenotek po veliki svetovni uri, ker leta 1187 si zopet v muhamedanskih rokah in si še dandanes.

Da, Turek je tvoj gospod, tvoj strahovalec. Njegova moč že zelo pojema in upati je, da bo turške vlade kmalu konec; toda, bo-li tebi takrat zasvetila svoboda? Ali boš ti potem katoliško mesto? Skorej se je bati, da ne, ker Rusi se silno potegujejo za te; ako pa pride Jeruzalem krivoverskim in nestrpnim Rusom v oblast, bo za katoličane slabše, ko pod Turkom; vse sv. kraje, katere še zdaj imamo, bi nam brezdvomno vzeli s silo.

Novo ustanovljeno bralno društvo bo skrbelo, da bo staro in mlado, kar je uka- željno, dobivalo primernih poštenih krščanskih časopisov in knjig, s kojimi si bodo pamet bistrili ter srce blažili. Skrb novega društva bo tudi, podati sem ter tje društvnikom pošteno razveseljevanje, bodisi v dobrih gledaliških igrah, ali bodisi v domačem ali umetnem petju, za kar se naši pevci že davno vadijo. Zlasti bode odboru novega društva v veselje, priskrbeti tukajšnjemu slovenskemu ljudstvu potovalne učitelje, ki bodo v slovenskem, nam vsem razumljivem jeziku razkladali ali v trso- ali v sadjereji, ali o živino-reji itd. Sploh skrb novega društva bo in mora biti, da postane za tukajšnje slovensko ljudstvo v vsakem oziru plodonosno. V to pomozi Bog in lepo število udov novega društva, h kojemu pristopiti so vsi, tudi narodni sosedje Št. Lenarčki, Št. Jurski itd. srčno povabljeni!

Iz Slov. goric. (Volitev.) Pred kratkim se je vršila volitev občinskega odbora v mali občini v Šičah. Kakor vse povsodi, so se tudi tukaj znašli nezadovoljneži, ki so si na vse mogoče načine prizadevali, da bi ne bil več izvoljen dosedanji predstojnik, kateri je zaporedoma 15 let v zadovoljnost večine občanov služboval. Vendar napora ni bilo treba, ta je službo sam rad odložil, ker ima več javnih služb na ramah, kakor načelnništvo pri okrajnem zastopu Št. Lenart, okrajni hranilnici in posojilnici itd. Pri volitvi sicer ni bilo kake velike borbe, kar s pohvalo zapišem, da v tej občini ni nemčurske stranke, vendar jeden, kot vodja vseh nezadovoljnežev, je spisal nekšno pritožbo na c. kr. okrajno glavarstvo radi te volitve, pa spisal jo je v — nemščini. Mi bi mu niti ne zamerili, ako bi pritožbo spisal v ljubi in mili materinski slovenščini! A s tem je pokazal, da nemščino colj ljubi, kakor svoj dragi jezik, kar je žal že veikiokrat pokazal. Na mesto starega predstojnika g. Franceta Wella je sedaj izvoljen novim g. Jakob Žizek, a svetovalcem gg. Tomaž Ornik in Janez Neuwirt, vsi trije dobri slovenski korenjaki, katere naj Bog živi mnoga leta! Staremu g. predstojniku pa hvala za mnogoletni trud!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Mil. knez in škof) so včeraj dne 10. maja se udeležili v kadetni šoli odkritja cesar-Franc-Jozefovega odkritja ter darovali tudi tamkaj sv. mašo.

Ubogo mesto! Ali ne boš nikoli več našlo miru, ker ga nisi hotelo sprejeti iz Mesijevih rok? Upajmo, da se ti povrne ljubi mir, ker tvoja žejna tla so pač že dovolj krvi popila. Sicer pa menimo, da tebe ne bo premagal več oster meč, ampak duhovno orožje; živa krščanska vera in dejanska ljubezen te bo povzdignila do časti, da boš poleg Rima drugo glavno krščansko mesto. Po tem tudi ti vzdihuješ in upaš, da ti bo usmiljeni Bog prizanesel in te odrešil, namreč še poprej, preden nastopi splošno preslavljenje, preden se spremeniš v novi in lepši Sijon. Tvojemu upanju pridružujemo se tudi mi in pojemo in molimo s kraljevim pesnikom Davidom: «Stori milost, Gospod! po svoji dobri volji Sijonu, da se sezidajo zidovi v Jeruzalemu» (Ps. 51, 20).

Prositi, kar je Jeruzalemu v mir in obilnost, bodi njim, kateri tebe ljubijo. Mir bodi v tvoji trdnjavi in obilnost v tvojih stolpih (Ps. 121, 6. 7).

«Gospod zida Jeruzalem in zbira Izraelove razkropljene. On ozdravlja nje, ki so potrtega srca in njih rane obvezuje» (Ps. 146, 2. 3).

Smešničar.

Katehet: «Povej mi, ljubi otrok, kateri so tuji grehi?»

Učenka: «Ne vem, gospod, pa vprašajte mojega brata, ki je bil na tujem, on bo vedel.»

(Srečkanje) efektne loterije za cerkev Sv. Magdalene se je prelozilo na dan 31. avgusta t. l.

(Nove skladbe.) Znani skladatelj g. V. Stolz, bivši učitelj, sedaj v Gradcu Jakominiplatz 11, je izdal zbirko 16 uglasbenih pesni za blagoslove. Cena 64 kr.

(Okrajnim živinozdr.) v Braslovčah je imenovan g. Anton Korošec.

(Nova železnica.) Železniško minister. je dovolilo na jedno leto Štefanu pl. Daubachyju v Zagrebu, da izdela tehnične priprave za navadno krajevno železnico Kamnik-Mozirje. Dober uspeh!

(V Kozjem) bodo v kratkem volitve v krajni šolski svet, kojega načelnik je sedaj g. Ferluga. Upamo, da bo tedaj njemu in njegovim pristašem odklenkalo tudi v tem zastopu.

(Na Bučah) se bodo vršile dne 26. maja občinske volitve. Pozor torej bučki narodnjaki! Zmaga naj pravica!

(Knezonaškov dr. Missia) bo v prihodnjem konzistoriju imenovan kardinalom. To je sedaj že uradno potrjeno.

(Samomor.) Dne 7. t. m. popoldne je popoldne pri Zidanem mostu z revolverjem se ustrelil neki nepoznan človek, še mlad in lepo oblečen. Pisanja ni imel nobenega pri sebi. Proti večeru istega dne so ga prepeljali v loško mrtvašnico.

(V Celju) je umrl dr. Anton Zhuber pl. Okrog, dež. sod. svetnik, star komaj 47 let.

(Slovinci le plačujte!) Na Štajarskem je 636 nemških ljudskih šol in le 220 slovenskih, meščanskih šol je nemških 13, slovenskih nič, malo-obrtnih šol je nemških 18, slovenskih nič, poljedelskih šol nemških 10, slovenskih nič, dekljskih izobraževališč je nemških 7, slovenskih nič. Slovenci! Te mnogostevilne nemške šole plačujejo se tudi z Vašim davčnim denarjem. Kadar pa zahtevate, da se tudi za Vašo deco zidajo šole, Vam jih Nemci odrekajo. Ali je slovenski kmet zaradi tega tukaj, da Nemcu dela tlako, da mu nosi denar za njegove potrebe? Slovenski kmetje, zahtevajte, da se oslobodite nemškega jarma! Spodnji Štajar mora dobiti samoupravo!

(«Kje so naš stric?») tako sta povpraševali zadnji teden po Ljubljani dve devetletni deklici iz gornjegrajskega okraja na Štajarskem. Ušli sta z doma in peš prišli brez vsakega denarja 14 ur daleč v Ljubljano obiskat strica, katerega še nista nikoli videli. Mestni stražnik je slučajno našel deklici na ulici in jih potem odpeljal do strica, o katerem sta vedeli samo, kako se piše. Kmalu nato je pa že prišla z doma teta iskati izgubljeni dekleti in ločiti sta se morali od svojega strica, kojega sta s tolikim trudom komaj našli.

(Iz Loke pri Zidanem mostu) nam pišejo: Dne 22. aprila smo imeli občinske volitve. O tem je že nekdo na široko razpravljaval v «Domovini» št. 17, kjer pa poštene slovenske kmete, kateri mu niso hoteli iti na limanice, imenuje socialdemokrate. Boljše bi bilo, da bi si tisti nemškorček sam sebi dal po zobeh, kajti agitiralo se je od njegove strani na vse mogoče načine proti nam, ali zaman, nič niso pomagale smodke in pijača. Naši vrlji slovenski kmetje so kakor skala stali v boji. Zato tudi nismo propali, dve tretjine je vendar slovenskih odbornikov in le ena tretjina posilinemška. V III. razredu so izvoljeni gg.: Skuharski Leopold, Vincenc Fon, Žnidarič Jan., Kajtna Jožef, Jakša Jan., Kajtna Anton. V II. razredu gg.: Kokotec Fr., Gmajnar Karol, Lommer pl. Maks, Dragar Jože, Kovač Ant., Rastohar Janez. V I. raz. gg.: Plenk Anton, Moser Ignac, Skalak Hub., Wertheimer Oton, Juvančič Alojz in Kropaj Blaž. Upanje naše je, da sedaj prevzame županstvo kak slovenski narodnjak. Žal, dosihmal se je le nemški uradovalo, tla so pa vsa slovenska. Mi spodnještajarski kmetje se bojimo, da bo Sava sicer kmalu postala pruska meja. V marsičem ima že itak naš okraj nemško lice. Napisi na hišah in cestah so

večinoma nemški, kar žali vsakega zavednega Slovenca. Končno opozarjamo vse stare in na novo voljene odbornike, naj delajo za blagor jim mile slovenske domovine. Pokažite, da ste sinovi slovenskih mater. Vaše geslo naj bo: Vse za blagor slovenskega ljudstva!

(Socialdemokratske žene) Iz Ivnika nam pišejo: Ker delavci v tukajšnjih tovarnah 1. maja niso dobili delopusta, so njih žene in hčere slavile 1. maj. Zbralo se jih je kakih petdeset, ki so marširale dve po dve po trgu, upile kakor kavke ter prepevale nesramne pesmi. Vsaka je imela rudeče znamenje, voditeljica pa je imela čez ramo ovit velik rudeč trak, palico v roki in na koncu palice veliko rudečo ploščo. Mahnile so jo proti Zelenemu Travniku, kjer so jih čakali zelenotravniki steklarji ter jih slovesno vsprejeli. Navdušene vsled obilno zavžite pijače so se vračale še le pozno večer domov ter zopet vznemirjale Ivnik s kričanjem in nesramnim petjem...

(Deželna razstava) v Gradcu se bo priredila leta 1901. V odboru za prireditve so sami Nemci. Tudi Slovenci bodo morali pomagati plačevati stroške, a govoriti ne smejo zraven ničesar. To je pravičnost štajarskih Nemcev!

(Blizu Makol) v okolici Sv. Treh kraljev so v nedeljo zadnjega aprila fantje stavili maje med popoldansko službo božjo. Ko so po dokončanem delu začeli z možnarji streljati, se je enemu, ko je nabijal možnar, vnel smodnik ter mu odtrgal na levi roki nekaj roke, palec in kazalec ter mu celo roko močno poškodoval. — Isti večer je velep. g. A. Mlakarju zgorela koča pri mlinu. Komaj so obranili mlin.

(Romarski vlak v Marijino Celje.) Običajni romarski vlak vozil bode letos meseca avgusta Celje-Kapfenberg-Seewiesen. Ako se dosežejo čisti dohodki, obrnili se bodo v dobrodelne namene. Ker pa letos g. Ivanušu vsled primanjkanja časa ni mogoče prevzeti vodstva vlaka, prevzel bo isto g. Franc Gajšek, posestnik in gostilničar v Poljčanah.

(Viničarska šola v Ljutomeru.) V deželnozborski seji dne 6. maja sprejet je bil predlog poslanca dr. Rosina, da se z bodočim letom ustanovi viničarska šola v Ljutomeru. Učni jezik pa ne bode, kakor so nekateri slovenski listi poročali, nemški, nego bode cela šola tako urejena, kakor ptujska. To seveda ne iz pravičnosti do Slovencev, ampak zato, ker drugače ni mogoče in ker tako šolo želijo osobito tudi nekateri nemški posestniki goric.

(Umrla) je dne 14. aprila v Št. Vidu na Planini Ana Pavlinc. Rajna, ki je že več let bolehal, je bila blaga, krščanska žena. Strašne bolečine je jako potrpežljivo in popolnoma v božjo voljo vdana prenašala. Kako spoštovanje je pokojna vživela, je kazal njen pogreb. Spremljalo je rajno k večnemu počitku 15. vič. gospodov, šolska mladina in jako velika množica domačih in tudi sosednih faranov. N. p. v m.

(Iz Zdol pri Kozjem.) Dne 30. aprila zvečer ob 8. uri je bila huda nevihta, bliskalo in grmelno je tako, da je bila groza. Med nevihto je padala kakor grah debela toča. Dne 2. maja je pa bila velika slana.

(Rudečkarji) so imeli 1. majnika na nekem travniku zunaj Gradca velik shod. Razobesili so mnogo rudečih zastav; a zvečer je cela tropa pod vodstvom ženske, rudeče oblečene, med divjim truščem hodila po mestnih ulicah. Na voz, v katerem se je peljal nek duhovnik, so metali rudečkarji kamenje.

(Odlikovanje.) Gosp. Anton Arzenšek, nadučitelj na Stranicačah je prejel za svoje 40letno zvesto delovanje častno svetinjo. Znamenito je to, da ta gospod od l. 1857. še na svojem prvem mestu deluje.

(Nečloveška mati.) Nedavno je porodila in umorila svoje dete neka Barbara Sedmak, doma iz pilštanjске župnije. Toda vse pride na dan. Detomorko so kmalu zasledili in izročili sodišču, ki ji je prisodilo 6 let težke ječe za nečloveški čin.